

γέρων θά δυνήθῃ νὰ ἐπανεύρῃ στιγμὴν χαρᾶς εἰς τὴν τελευταίαν του ὥραν καὶ δώσῃ τὴν εὐχὴν του.

Ἀλλὰ δυστυχία εἰς ὑμᾶς, ὦ τέκνα, ἐὰν ἀναβάλετε νὰ ἐπανορθώσητε τὰ σφάλματά σας, καὶ ἐὰν τὰ σφάλματά σας, ὧσιν ἀνεπανόρθωτα, ὁ δὲ θάνατος σᾶς χωρίσει ἀπ' ἐκείνους, οὓς δὲν ἐσεβάσθητε! Ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος θέλει κατασταθῇ ὁ δῆμιός σας καὶ θέλετε πληρώσει ἀκριβὰ τὴν ἀχαριστίαν τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Πιστεύσατέ το, ἵνα ἀπαλλαγῇτε τῶν φοβερῶν τύψεων τοῦ συνειδότος εἰς τὸ μέλλον, ὀφείλετε ἀπὸ σήμερον ν' ἀλλάξητε διαγωγὴν πρὸς τοὺς γονεῖς σας.

Ἀλλὰ μήπως ἡμεῖς μεγαλοποιούμεν τὰ σφάλματά σας, καὶ ὁ Θεὸς θὰ δειχθῇ ἐπιεικέστερος ἡμῶν, ἀκούσατε λοιπὸν τὸν ἴδιον Θεόν, καὶ θεωρήσατε τὰ ἐκ τοῦ θείου του λόγου προσφερόμενα παραδείγματα.

Ὁ υἱὸς τοῦ Νῶε, Χάμ, διότι περιεφρόνησε τὸν πατέρα του, ἐγένετο ἐπικατάρατος. (Γέν. θ'. 20—27).

Ὅταν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Γαιβάλ, οἱ Λεῦται εἶπον ἐπικατάρατος, ὅστις κακολογεῖ τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, ὅλος ὁ λαὸς, κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη Ἀμήν! Ἀμήν! (Δευτερονόμιον κζ'. 16).

Κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, ὁ ἀπειθὴς υἱὸς ὠδηγεῖτο εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἐδικάζετο ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, ἐλιθοβολεῖτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ἐθανατοῦτο. (Δευτερονόμιον κἀ., 18—21).

Φοβερά παραδείγματα τῆς θείας δικαιοσύνης τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν Πατρός!

Κατὰ τοιοῦτον τινα νόμον τίς ἐξ ἡμῶν ἤθελε διαφύγει; Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἤθελεν εἶσθαι κατηραμένος ἐπὶ Νῶε; τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἤθελεν εἶσθαι κατηραμένος εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Γαιβάλ; Τίς ἐξ ἡμῶν, ὁ ἀπειθὴς τέκνα, φερόμενος ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, δὲν ἤθελε καταδικασθῇ; Μήπως ὁ Θεὸς ὅστις ἔκρινε τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ δὲν θέλει κρίνει ὁ ἴδιος καὶ ἡμᾶς μίαν ἡμέραν; Ὡ πόσον ἡ ἀνάμνησις αὕτη εἶναι φοβερά! πόσον εἶναι καλὸν νὰ δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν τὸ πνεῦμα ἡμῶν, ὅπως στηρίζωμεν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις συγχωρεῖ. Πόσον εἶναι καλὸν νὰ παρρησιάζωμεν πάσης ἀξιώσεως τοῦ νὰ δικαιολογώμεθα καὶ νὰ ταπεινωθῶμεν ἀληθῶς, νὰ προσφύγωμεν δὲ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἤλθεν, ἵνα ζητήσῃ καὶ σῶσῃ τὸ ἀπολωλός!

Ὡ Θεέ, ἐξάλειψον τὴν ἀχαριστίαν ἡμῶν χορήγησον ἡμῖν καρδίαν νέαν, καὶ εἶθε διὰ τῆς σῆς χάριτος, ἀγαπῶμεν τουλάχιστον τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα ἡμῶν, οἵτινες, ὡς Σὺ, μᾶς ἡγάπησαν πρῶτοι, καὶ τόσον θερμῶς!

ΖΩΗ ΓΚΙΚΑ.

Η ΕΙΣ ΒΟΡΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Τὸ ἀτμόπλοιον Ζανέτ τὸ ὁποῖον ἀπέπλευσεν ἤδη πρὸ δύο μηνῶν ἐκ τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου τῆς Καλλιφορνίας πρὸς ἀνίχνευσιν τοῦ Βορείου Πόλου ἀφίκετο εἰς τὸν Βερίγγιον Πορθμὸν ἐν πλήρει καλῇ καταστάσει.

Καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸν «Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης», δαπάναις τοῦ ὁποῖου ἀπεστάλη τὸ πλοῖον, ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία βαίνει καλῶς, καὶ περιλαμβάνει γεωλογίαν, βοτανικὴν, φυσικὴν ἱστορίαν, ἐθνολογίαν, κανονικὰς καθ' ὥραν μετεωρολογικὰς παρατηρήσεις, βολιδοσκοπήσεις, ἰχθυογράφειν, φωτογραφίαν. Ἀναφέρουσι πρὸς τούτοις ὅτι ἔχουσι τεσσαράκοντα σκύλους ἐπὶ τοῦ πλοίου, οἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει διὰ τὰ ἐπὶ τῶν πάγων ἔλκυθρα. Εἰσέτι δὲ δὲν ἔλαβον τὴν ἀνάγκην νὰ μεταχειρισθῶσι τὰς βαρεῖας αὐτῶν μηλωτὰς καθότι ἡ θερμοκρασία εἶναι ὑπεράνω τῶν 35 βαθμῶν Φαρενχάιτ ἔτι καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Ἡ ἀφθονία τῶν τροφῶν καὶ τῶν ἐνδυμάτων ἐπὶ τῆς Ζανέτ καὶ ἡ θαυμασία τάξις ἡ ἐπὶ τοῦ πλοίου τηρουμένη παρέχουσι χρηστὰς ἐλπίδας περὶ τῆς εὐδοκίμησεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ

Τὰ ἐξῆς περίεργα περὶ τῆς Ἀφρικανικῆς φυλῆς, τῆς καταδικαζομένης σήμερον ὡς ὅλως ἀνεπιδέκτου ἀναπτύξεως ἀνεγνώσθησαν ἐν τινι σωματείῳ τῆς Ἀμερικῆς προτιθεμένῳ τὴν ἀποίκησιν αὐτῶν κατὰ τὸ 1833, πρὶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἑβερστ.

«Ἄν ἀνατρέξωμεν εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς μαύρης φυλῆς θὰ ἴδωμεν τί οὗτοι ἔπραξαν πρὸ 3006 ἐτῶν ἐν τῇ περιόδῳ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης αὐτῶν, ὅταν κατείχον τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅταν ἀπετέλουν τὴν ὁλόκληρον τὴν πεπολιτισμένον κόσμον τοῦ καιροῦ αὐτῶν. Ἄν ἀνιχνεύσωμεν αὐτῶν τὸν πολιτισμὸν περὶ οὗ τόσον καυχώμεθα σήμερον θὰ εὕρωμεν ὅτι ἐλάβομεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων καὶ Ἰουδαίων. Ἀλλὰ πόθεν οὗτοι τὸν ἔλαβον; Τὸν ἔλαβον ἐξ Αἰθιοπίας καὶ Αἰγύπτου ἐνὶ λόγῳ ἐκ τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ Μωϋσῆς ὡς γινώσκουμεν, ἐδιδάχθη τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων. Οἱ θεμελιωταὶ τῶν κυριωτέρων ἑλληνικῶν πόλεων, οἷον τῶν Ἀθηνῶν, Θηβῶν καὶ Δελφῶν, ἦλθον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ αἰῶνας μετὰ ταῦτα οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν ἐπανήρχοντο εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ὡς τὴν πηγὴν καὶ τὸ κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκεῖ τὰ μεγαλοφυῆ ἐκείνα πνεύματα ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Ὀμηρος, ὁ Πλάτων, ὁ Πυθαγόρας, καὶ οἱ λοιποὶ ἐποίησαν τὰ εὐγενῆ αὐτῶν ταξείδια πρὸς διανοητικὰς καὶ ἠθικὰς ἀνακαλύψεις ὡς νῦν γίνονται τοιαῦτα εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν καὶ Ἰταλίαν. Οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν οἱ διδασκαλοὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος λαός. Τὰ ἐρεῖπια τῶν Αἰγυπτίων ναῶν χλευάζουσι τὰ ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα οἰουδήποτε ἄλλου μέρους τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ τίνες ἦσαν οἱ Αἰγύπτιοι; Οὗτοι ἦσαν Ἀφρικανοί. Τίνος δὲ φυλῆς; Ἐνίοτε ἰσχυρίσθησαν τινες ὅτι καὶ τοὶ Ἀφρικανοὶ καὶ Αἰθιοπικῆς καταγωγῆς δὲν ἦσαν μαῦροι. Ἀλλ' ὁ πατήρ τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος ὅστις ἐταξείδευσε ἐν μίᾳ αὐτῶν λέγει ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν μαῦροι οὐλὴν ἔχοντες τὴν τρίχα. Τινὲς συγγραφεῖς ἐπεχείρησαν νὰ φιλονεικώσωσι